

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
 În an . . . . . 150 Lei
 pe jumătate . . . . . 75 Lei
 în străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână
 Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Bla j, jud. Târnava-Mică
 Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME
 se primesc la Administrație și se
 plătesc: un șlr mărunt odată 5 Lei
 a doua și a treia oră 4 Lei.

Rezerve pentru anii răi

Recolta slabă a anilor trecuți, cu loii prea multe sau cu secetă prea mare, a pus la o încercare destul de grea Statul român, pe guvernele noastre. Unde în anii trecuți — așând o serie de ani recolte bune — se înneacă în cereale, în acești doi din urmă s'au întâmpinat multe și mari dificultăți pentru aprovizionarea cu grâu porumb a ținuturilor cu recoltă mai mult decât slabă.

Greutățile au fost mai mari decât în anii secetoși sau ploioși dinnaintea formei agrare. Și aceasta din două motive:

Marii proprietari depe vremuri, totdeauna aveau în hambarele lor cereale pentru 4—5 sate infometate, azi nu mai sunt. Depozite mari de cereale nu se mai găsesc azi cu zecile, în fiecare județ. Că Statul a trebuit să trimită din mari depărtări bucate în ținuturile lipsite. Ceeace, din cauza cheltuelilor de transport, scumpește totdeauna marfa.

Apoi, în al doilea rând, țărani noștri, mici proprietari, nu sunt obișnuiți să facă rezerve, și cei mai mulți — să-și facă rezerve, și când au de prisos. Nime nu spune, că țărani nu-și are totdeauna nevoile lui, că e silit să vândă. Dar înțelepciunea prevede cer să vândă cu socoteală, să păzească și o rezervă pentru anii răi.

Oamenii noștri sunt învățați să dea vală la târg, și adeseori ei înșiși cu bulzirea lor scârțează prețurile. Sunt mulți cari nu se simțesc bine, până știu mai su ceva de vândut. Au un fel de mâncărime la tâlpi.

E un obicei rău, rămas depe vremea când țărani lipsit de proprietate, prăvindu-i-se din coș, da fuga la curtea șerului și lua împrumut din magazia șerului, pe care-l plătea vara cu munta la câmp.

Dar azi nu mai are unde alerga. Ține magazii boeresti au rămas. Oamenii se adună la marii neguțatori de orașe, la morile mari, în câteva orașe. De-acolo trebuiesc trimise la marii depozitari, cu cheltueli mari, pe cari tot împărătorul le plătește. Și nu cu zile de lucru, ca odată, ci cu bani grei.

Pățania din acești doi ani ar trebui să pună pe gânduri pe țărani noștri. Să aie ales că fiecare sat de azi, cu mici

și mărunți proprietari, are puțința să-și facă o magazie de cereale.

Intr'adevăr plugarii spun: trebuie să vindem, ori ne temem de un viitor an rău, ori nu, fiindcă avem lipsă de bani. Nu putem aștepta!

Dar dacă s'ar face în fiecare sat câte o cooperativă pentru valorizarea cerealelor din sat, ea ar putea aștepta, și ar putea ținea mereu o magazie de bucate, ca rezervă pentru anii răi.

Omul s'ar împrumuta, la nevoie, din magazia cooperativei. Ar avea-o la îndemână, și pe de-asupra ar ajunge la cereale mai ieftine. Și cu prețurile ce le-ar plăti, s'ar folosi tot obștea satului, fiind averea lor.

E nevoie numai de bună înțelegere și de voință, pentru a te ajuta în necazuri. Dar vorba românului spune: Unde nu-i cap, vai de picioare!

Sfântul Iosif

La ziua de 19 Martie, biserica romano-catolică serbează pe sf. Iosif, logodnicul Fecioarei Maria, săvârșind devoțiuni sau evlavii în cursul lunii întregi.

Biserica răsăriteană încă prăznuiește pe sf. Iosif, dar nu în Martie, ci uneori a doua zi de Crăciun, dar cele mai de multe ori Duminica după Crăciun, dacă în această zi nu cade anul nou.

Despre sf. Iosif nu mi-s'a păstrat multe știri în cărțile sfinte. Totuș în evanghelia după sf. Mateu (I, 19) citim: „Iosif care era om drept”. Inșă drept este omul care în toate împrejurările vieții vrea numai ceace este bine și face ceace este dator să facă față de Dumnezeu și față de aproapele.

Tot în evanghelia mai citim, cu ingerul Domnului a poruncit sfântului Iosif în vis, ca să fugă în Egipt cu Maria și cu pruncul Isus, ca acesta să nu fie tăiat de Irod. Tot în vis a fost chemat îndărăt, după ce a trecut primejdia.

Și alte 2—3 întâmplări, încolo nu prea știm multe din viața lui.

Totuși e destul că a fost ocrotitorul Mariei și al lui Isus, sau *capul familiei sfinte*, pentruca unii din teologii învățați să-l socotească *mai pe sus de toți sfinții și de toți apostolii*.

Sfințenia nu se arată totdeauna în minuni, în lucruri extraordinare. Exemplul sfântului Iosif ne arată că poate fi cineva mare sfânt

trăind în împrejurări de foarte zilele, susținându-și viața cu lucrul mânilor sale, ca meseriaș aproape necunoscut de lumea șgomotoasă, fără ceva fapte strălucite, scrise în istorie.

Sf. Iosif a fost un simplu meseriaș (dulgher, măsar), la care a lucrat și Isus, până a implinit 30 de ani. — Iată fapte din cele mai neînsemnate, pe cari totuș degetul lui Dumnezeu le-a trecut cu litere de aur, în cartea vieții și a mântuirii neamului omenesc.

Iată de ce, atât biserica răsăriteană cât și cea latină, serbează cu deosebită evlavie amintirea sfântului Iosif. În biserica răsăriteană este și *Canon de rugăciune către acest sfânt* (publicat mai nou de păr canonic Dr. Victor Bujor, Gherla 1934). (gt.)

Incorporarea tinerilor recruți. În parlamentul țării s'a depus proiectul de lege prin care se hotărăște incorporarea tinerilor recruți al ctg. 1935, pe ziua de 1 Aprilie.

Cu ce să mă îngroape? Poetul și scriitorul rus Mereșkovsky, care trăiește, dela revoluția bolșevică încoace, la Paris, și-a făcut de curând testamentul, în care a lăsat cu limbă de moarte să-l îngroape cu Biblia lui laolaltă. De când s'a refugiat, a început să se mângâie cu Biblia și de atunci nu se mai poate lipsi de ea năicum. Așa s'a obișnuit cu citirea ei încât îi este cu neputință a trăi și a muri fără de ea.

Semne bune în Spania. Incepând cu ziua de 1 Februarie guvernul spaniol a dat voie călugărilor și călugărițelor spaniole, izgoniți din țară cu prilejul revoluției, să se reintoarcă la căminurile lor și să-și continue munca atât de folositoare pentru neam și țară. Tot cu acel prilej li-s'a dat voie să-și deschidă și mănăstiri noi. Așadar în Spania în sfârșit totuși a biruit Papa.

Pentruce n'are statul bani. Alte state plătesc numai pe funcționarii numiți în slujbă. România îi plătește și pe cei dați afară. Iată cum: Din anul 1928 până la 1934 au fost scoși din slujbe 18.934 funcționari. Toți aceștia au pârît statul. Au câștigat procesul 11.849, adică 63 la sută, 7086 recursuri adică 37 la sută, au fost respinse. În locul celor 11.849 funcționari dați afară și reintegrați, de către înaltele noastre judecătoria, în slujbele lor, au fost numiți alți funcționari noi, așa că statul plătește două rânduri de funcționari, pe unii cari sunt dați afară, dar nu lucrează, pentruca au fost numiți alții în locul lor, și pe alții numiți noi. Aceasta-l costă pe stat nu mai puțin de 25 milioane Lei la an!

Dumineca a doua din postul mare

În această duminică nu se sărbătorește nimic deosebit, ca-n duminicile de până acuma. În apostol ni-se vorbește despre ingeri, iară în evanghelie ni-se cetește vindecarea slăbănogului, dela Marcu. În canonul zilei păcătosul se aseamănă cu fiul cel rătăcit. »Primește-mă pe mine, Mântuitorule, cu îndurările tale, care cu credință vin la tine, ca pe fiul cel rătăcit mai înainte. Și-mi dă mie slobozire de cele rele, Hristoase, și către frumuseța cea dintâi curat a alerga mă învrednicește, pe celce laud nespusa ta milostivire, Mântuitorule«, se cântă la cântarea întâie din canon.

De aceea e bine să ne amintim astăzi de toate acestea.

Înainte de toate să ne dăm seama, ce mare fericire este a avea veșnic lângă noi câte un inger păzitor. Dumnezeu, în marea sa dragoste față de noi oamenii, ne-a trimis un servitor de al său, un spirit curat, un spirit ceresc, pe ingerul păzitor al vieții noastre, ca să ne păzească în toate căile vieții noastre. Acest inger păzitor nu ne păzește numai de nenorociri, ci ne dă și gânduri curate și bune. Astfel arhangelul Gavril a fost cel ce i-a dat regelui Persilor Cirus gândul bun, de a le da voie Evreilor să meargă în patria lor, după ce fură atâta vreme chinuți în prinsoare. — Ei duc rugăciunile și faptele noastre cele bune la Dumnezeu. Astfel a dus ingerul Rafael rugăciunile lui Tobie la Dumnezeu. — Ei ne păzesc în primejdii, de aceea se zice în Psalm 90, 10: »Ingerilor săi va porunci pentru tine, ca să te

păzească în toate căile tale«. — Ei ne aduc uneori la cunoștință voința lui Dumnezeu, ca lui Avraam când i-a spus Ingerul că Domnul nu voiește moartea fiului său Isac.

Știindu-i noi pe ingeri atât de aproape de noi, ar trebui să ne rugăm zilnic acestor ingeri ca să ne păzească de rele. Ce minunat este canonul de rugăciune către ingerul păzitor al vieții omului și ce rar îl citim, ori poate chiar de loc! Cât de frumos se spune în acest canon, la cântarea VII: »Materia avându-o de mamă, și tina de tată, și de strămoș țărâna, prin înrudirea cu acestea neîncetat la pământ caut; dă-mi, ajutorule al meu, ca fără frică să mă uit vreodată și în sus, la frumuseța cerului«.

Pentru ce nu privesc mereu la acest inger? Pentru ce mă gândesc rar și poate nici odată la el? Pentru ce nu vreau să observ marile lui binefaceri? Pentru ce nu ascult povețele lui? Pentru ce nu-i ascult sfaturile? Pentru ce nu mă încredințez sprijinului său? Pentru ce nu-l rog tot mereu să mă ajute, să mă păzească, să mă povățuiască? Pentru ce nu zic și eu cu cântarea IX din canonul aceluia inger: »Toată nădejdea mântuirii mele, după Dumnezeu, intru tine am pus-o, păzitorule, purtătorule de grijă și sprijinitorule al meu; fă rugăciune obștească către Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători și împreună ajutători cetele Ingerilor«.

A doua învățătură pe care o putem trage din duminica aceasta este cea din evanghelie. Și anume când a văzut Isus că cei patru prieteni ai slăbănogului descopere casa, numai ca să-l poată pune pe slăbănog în fața lui Isus, a rămas uimit de o parte de dragostea și prietenia ne mai pomenită a celor patru, iară de altă parte de credința cea mare a bietului slăbănog. De aceea a zis către el: »Cutează, fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale«. Se vede că Isus, celce cercetează răunchii și inimile oamenilor, a văzut sufletul lui cel păcătos și de aceea i-a curățit mai

întâi sufletul. Și numai când a văzut fariseii zic: »Acesta hulește, cine poartă ierta păcatele decât numai singur Dumnezeu« i-a poruncit: »Iartă-ți patul tău întâi«.

Orice rugare am avea deci către Domnul, de a ne da vreo binefacere măntească și trupească, să ne dăm întâi seama, că Dumnezeu nu ascultă rugărerile oamenilor păcătoși ci mai ale celor drepti. De aceea să alergăm și să mai întâi la preot și să ne spovedim păcatele noastre, și numai după ce vom avea acel »iartă-ți-se ție păcatele tale«, să drăznim a cere aceea binefacere trupească luând pildă din istoria slăbănogului astăzi. Iar, ca să putem primi iertarea catelor noastre, e bine să ne împăcăm mai întâi cu ingerul nostru păzitor, și apoi va mijloci dela Dumnezeu pentru spirit de pocăință și de înfrângere a inimii ca să ne putem spovedi cu rod.

Iată așadar, ce frumoase și folositoare învățături putem trage din duminica a doua a sfântului și marelui post.

Părintele Iulian

Un avion se prăbușește asupra unei școli și omorâre 14 copii. Accident tristă și teribil a avut loc în Madrid, Spania. Un avion care zbura asupra orașului s'a prăbușit deodată cu înălțime spre pământ. Din nenorocire a căzut tocmai deasupra unei școli, omorând 14 copii. Cel ce conducea avionul încă nu murise.

Doctorul Rintelen a fost condamnat la închisoare pe viață. Zilele trecute s'a terminat la Viena un mare proces. Doctorul Rintelen, care a fost ministrul Austriei la vremea aceea, a fost condamnat la închisoare pe viață pentru că a fost învinuit că a lucrat mână în mână cu aceia cari l-au omorât pe Dollfus, și că primise să fie șeful lor, dacă ar fi reușit să pună mâna pe putere. Acuzatul a primit vestea condamnării. A declarat doar atât: »nevinovat«.

Foia UNIRII POPORULUI

Omul care căuta dreptatea

Vasile Laina nu învățase carte, căci pe vremea lui numai cine vrea căuta pe dascălul din sat. Nici n'a avut catehet, să-l învațe oștințele și legile dumnezeiești, așa cum se învăță azi. Și totuși, în vremea bărbăției lui, n'a fost om mai deștept, mai drept, în sat, decât el. Cu deșteptăciunea, se mai lua el, din în câad, la hără, și se mai împedea în curelele ei, dar în dreptate, în cinste și omenie nu se lăsa bătut nici de avocații cei mari dela oraș.

Laina nu se atingea de ceace era al altuia, de-ar fi știut, că puținau acela șterpelit dela altul i-ar aduce cea mai mare fericire și n'ar fi lăcomit să stăpânească ce nu-i a lui pentru orice în lume. Dar nici din dreptul, din buul lui nu lăsa să treacă, de s'ar fi scoborit iadul peste el.

Și cum omului, care pentru a nu greși, încearcă se împartă dreptatea cu gramul, întotdeauna i-se face mai des nedreptate, așa dreptului Laina i-se pișeau din ale lui, nu mult, căci pentru asta nu se prea iveau curajioși, ci așa câte puțin, de multeori numai cât e negru sub unghie. Și asta îl măcășia grozav de mult.

Din cauza misilor nedreptăți ce i-se făceau, sau i-se părea că i-se fac, Laina ajungea cu timpul un om înrănat, iute la pas, mereu în alergare după scoaterea adevărului la lumină. Când pășia într'un astfel de drum, vorbea singur, îndrugând întrebări și răspunsuri, ca și cum s'ar certa eu cineva. În astfel de ocazii, oamenii cu scaun la cap îi dădeau pace, doar numai răutăcioșii se coteau batjocoritor: — »Iar o plecat Laina se scoată luna din baltă«.

Cu oamenii primăriei și cu judecății lor avea de furcă foarte mult și hotărârile acestora nici când nu se mimizeau cu dreptatea creierului său. De aceea și nemulțămirea lui, cele mai multe, erau îndreptate în contra acestora.

De avea să plătească un impozit, lui Laina i-se părea, că i-s'a luat prea mult; de avea să scoată o adeverință, se cătrânea pentru timbrele ce i le-au cerut, de avea o pără cu jitarul, i-se părea, că i s'a pus parte celuilalt și nu lui. Din primărie ieșea vecinic cătrânit și nemulțămire și până acasă își bolborosea năcazul, că așa toți cu cari se întâlnea în drum, îl cunoșteau.

De multe ori, în furia lui de-a prinde adevărul de păr, deschidea măcășit ușa părintelui, fără să țină socoteală, dacă-i timpul mesei sau al culcatului. Și ca o furtună, își deslăntuia durerea:

— »Bine, părinte, da' mai este dreptate

în lume?«... Că uite așa, și-așa... Și își lăsa dea povara inimii în cuvinte grose, repunând valorile pe jilipul morții.

Părintele îl cunoștea pe Laina și înțelegea setea după adevăr, dar mai știa că adevărul e foarte greu de pus în față, că de greu e să prinzi binele'n pământ, că aceea se silia, mai mult să-i potolă furia, decât să i facă o judecată, ceace e greu de făcut.

Uneori se întâmpla ca Laina să iesă îndulcit dela părintele. Atunci se strecură ulițele satului, tăcut, cu ochii în pământ, cum ar căuta ceva. Altsori ieșea și se furia ca la intrare. Ținea capul ridicat când lumea, care să-l audă:

— »Ii gata, o murit dreptatea«...

Așa a dus-o Vasile Laina, omul n'a mușcat dintr'al altuia nici cât e unghie, până la adânci bătrânețe; că dreptatea.

Simțind, poate, că i-se apropie sfârșitul, când va trebui să treacă în lumea pe care o cunoștea, a ținut de bine să se mai împăcăm odată, în auzul satului întreg.

Era o duminică din Paresimi, când serica n'a putut cuprinde pe toți credincioșii cari au alergat la ea. La sfârșitul slujbei, pălcurile de oameni se rostogoleau pe în jos, spre satul din vale, de-odată din turn bat în dungă, a primejdii, a fo-

Cercul cultural „Astra” din Pănade la lucru

Duminecă, în 10 III a. e., conducătorii cercului cultural „Astra” din com. Pănade (jud. Tr. Mică), au hotărât ca în fiecare duminică și sărbătoare de atunci înainte, să înă după masă câte o șezătoare literară.

Programul șezătorilor va fi compus din conferințe, cari vor fi ținute de cărturarii satului, pe rând. S'au mai stabilit apoi în program cântări, din partea copiilor de școală și un punct frumos, și foarte folositor: citiri din cărți bune, din reviste, mai ales cari se ocupă cu agricultura și ziare cari nu fac politică. Cu aceasta se întregeste minunat timpul de duminică: înainte de masă la sf. liturgie primind hrană sufletească, iar după masă luminându-și fiecare mintea și primind multe cunoștințe folositoare la șezătorile literare ale cercului cultural „Astra”.

Prima șezătoare literară s'a ținut duminică în 18 III a. e. S'au strâns oamenii la școală, și aici pâr. Ionidă Brad, președintele cercului, le-a vorbit despre rostul șezătorilor literare, lămurindu-le totodată, pe larg și pe înțelesul tuturor, înțelesul cuvântului „Astra”.

S'au citit apoi anumite sfaturi agricole primite dela conducătorii agricoli ai județului, și anume despre *cultivarea pomilor* și despre *alegerea semințelor de primăvară*, învățăturii foarte potrivite pentru acest timp când primăvara a zdrobit porțile iernii, și munca câmpului începe. S'au citit în urmă din revistele agricole, în special „Drumul nou” ori din ziarele fără culoare politică.

Oamenii s'au împărțiat apoi pe la casele lor, urmând ca duminica viitoare să se adune din nou, să primească gânduri bune din cărți, reviste și ziare, și să stea la sfat bun cu conducătorii cercului și ei între ei.

Lumea s'a oprit, incremenită de spaimă. Ochii mulțimei căuta peste sat primejdios.

Dar dintr'o fereastră a turnului un glas de om despica văzduhul:

— „Oameni buni, a murit dreptatea”.

Era Vasile Laina, bătrânul.

Lumea a făcut mult haz pe socoteala omului și nime n'a încercat să-i facă pricină.

Nu trecu multă apă pe râu și Vasile Laina muri. Povestea lui însă trăi și mai departe. Și astăzi ea e trecută din gură în gură, ca o amintire, de care satul nu vrea să se despartă.

Petrea Dascălul

A ars una dintre cele mai mari rafinării de petrol din lume. Într'un oraș din Anglia s'a aprins rafinăria de petrol a firmei „Standard Oil”, una dintre cele mai mari rafinării de petrol din lume. Focul a izbucnit, după ce au plecat muncitorii dela lucru, așa că nu s'a făcut moarte de om. În schimb, pagubele pricinuite sunt foarte mari. Locuitorii din jurul rafinării s'au înspălmântat grozav căci flăcările încă se urcă până la nori. De aceea ei și-au părăsit locuințele, dormind afară, sub cerul liber, la o depărtare mai mare, de frică să nu li-să aprindă casele pe ei.

„Agru” în Vintiri jud. Bihor

Duminecă, 3 Martie a avut loc în parohia Vintiri jud. Bihor o frumoasă ședință sărbătorească a „Agrului”.

Ședința s'a ținut în sala școlii, care era neîncăpătoare față de marele număr al sâtenilor veniți din comunele: Mociar, Rogoz, Sâmbăta, Dumbrăvița-mică și Holod, în frunte cu vrednicii lor preoți, ca să ia parte la bucuria fraților din Vintiri.

Din acest prilej am putut să salutăm în mijlocul nostru pe noul notar din Vintiri: dl *Vasile Groza* pe care-l vedem pretutindeni unde interesele bisericești, naționale și culturale, reclama prezența Dsale.

Din programul serbării trebuie să amintim îndeosebi succesul mare al corului tineretului școlar din Vintiri condus de doamna inv. *Maria Muntean* din localitate.

Îndată după „Bine ați venit”, cântat de corul tineretului școlar, a urmat cuvântul festiv al On. Domn *Victor Ghergar* preot din Holod, care printr'o frumoasă cuvântare a arătat rostul „Agrului”, îndemnând pe cei de față să se înscrie ea membrii ai acestei asociații.

A mai vorbit președintele „Agrului”: dl *Alexandru Văcărescu* despre pocăiți. Au declamat apoi următorii:

Elevii școlari: *Dărdăban Gheorghe* poezia „Bonica”, *Galea Florian* poezia: „Iarna”, *Cioca Gheorghe* poezia: „Rugăciunea unui copil”, *M. Reder* poezia: „S'a sfârșit serbarea”.

Elevul *Gheorghe Dărdăban* a predat monologul: „Soldatul Petrică”.

S'a jucat apoi piesa „Cărlig vinde pe suru” de A. Melin. Piesa a fost bine jucată și a plăcut mult ascultătorilor.

A declamat apoi elevul *Puiu Muntean* din cl. I primară.

On. Domn *Virgil Muntean* mulțumește celor de față, invitându-i pe toți să ia parte la „*Binecuvântarea Euharistică*”.

Credincioșilor cari au umplut biserica pentruca să primească binecuvântarea trupului și sângelui Mântuitorului, le-a vorbit P. O. D. *Eugen Pantea* din Mociar, despre „*Mama lui Iesu*”. E de notat că la această sărbătoare de bucurie curată, au luat parte și mulți pocăiți.

Serbarea „Agrului” din 3 Martie s'a întipărit adânc în amintirea credincioșilor din Vintiri, producându-le multă bucurie sufletească.

Din Ocna de fier — Caraș

N'au trecut nici 10 luni, de când o mare parte dintre locuitorii acestei comune au trecut la sf. Unire. Cu toate acestea avem deja capelă sfințită, foarte bine aranjată. Avem și preot în persoana pâr. *Teodor Oltean*. Ne mai lipsseau clopotele, cari să ne cheme la sfintele slujbe și să ne patreacă morții la odihna veșnică. — Le avem deja și pe acestea, deși într'un timp așa de scurt din obolul nostru nu le puteam procura. S'a îndurat însă de noi Agrul din Reșița, care are în fruntea sa pe inimosul și foarte zelozul ei președinte *inginer Vasile Borda*. Datorită bunăvoinței acestui domn președinte, am primit gratuit 2 clopote, foarte frumoase, turnate anume pentru noi de „*Uzinele din Reșița*”. Nu aflăm cuvinte prin cari să ne exprimăm mulțumita pentru frumosul dar, de care aveam mare lipsă.

Actul sfințirii clopotelor noastre s'a săvârșit la 3 Martie c. cu un fast deosebit. Deși a fost timp ploios, toată lumea cu mic și mare din comună și jur, a ținut să ia parte la actul sfințirii săvârșit de M. On. Domn *Emil Sasu* protopopul Bocșei și On. Domn *Teodor Oltean* preotul nostru. La sfârșit M. On. Domn pro-

topop, într'o însuflețită cuvântare a arătat originea și însemnătatea clopotelor. Iar pâr. nostru în câteva cuvinte accentuiază, că fiind la sfârșitul anului sfânt și făcând o privire asupra acestui an, observă, că o mare parte dintre credincioșii acestei comune — neoconverșii — s'au împărțiat într'un mod special, de roadele anului sfânt, îmbrățișând adevărata credință a Mântuitorului Hristos, tocmai în acest an de grații. Între alte roade ale acestui an sfânt numărăm și clopotele, pe cari prin darul Domnului — care a mișcat inima celor hotărâți să ni-le doneze — le avem deja în stăpânire. — De încheiere pâr. nostru ia numele credincioșilor mulțumește donatorilor de darul prezent, pentru cari se va ruga Tatălui darurilor să le răsplătească înmiiit.

Cu ocazia acestor praznice, în seara aceleiaș zile, comitetul parohial, cu concursul Reun. de Cântări și Muzică din loc, a dat un foarte bine reușit festival artistic în folosul bisericii, după care a urmat dans.

T. Feraru

Comemorarea răposatului Mitropolit Vasile Suciu, la „Colegiul Grec” din Roma

Fostul nostru Păstor, Mitropolitul Vasile Suciu, și-a făcut studiile teologice la Roma, cea mai mare parte la Colegiul Grec. Superiorii și alumnii acestui colegiu, își exprimă astfel, în ziarul „Osservatore Romano”, admirația față de fostul Mitropolit:

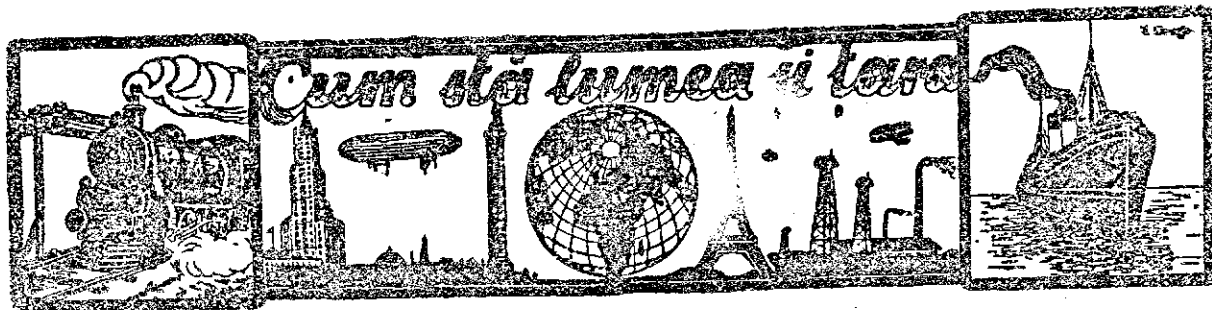
Dupăcum s'a spus într'un articol din 24 Febr. 1934, Colegiul Pontifical grecesc numără în lungul șir al alumnilor săi și pe regretatul Mitropolit al Românilor greco-uniți, pe S. S. Vasile Suciu.

Intrând în Colegiul grecesc în anul 1892, și-a urmat studiile până la gradul preoției, primită prin E. S. Stefan Stefanopoli, Arhiep. de Filippi, în anul 1895. Cu toate că după aceea a trebuit să treacă în Colegiul Urban, pentru continuarea studiilor, a păstrat întotdeauna cea mai caldă afecțiune pentru Colegiul Grec de care cu durere s'a despărțit, dupăcum însuși a mărturisit mai târziu. O dovadă despre aceasta am avut în anul 1930, ultima sa venire în Cetatea Eternă, cu ocazia punerii pietrii fundamentale a Colegiului Român. Cu toată boala de care suferea, el a voit să fie înmormântat la Colegiul Grec, unde s'a mulțumit cu un apartament foarte modest, la parter. Au fost zile neuitate acelea. Cât era de mișcător să vezi pe marele mitropolit infirm întreținându-se timp îndelungat cu superiorii și alumnii Colegiului Simția atâta măngâiere în sufletul său retrăind încă odată, în mijlocul unei vieți pline de muncă, timpurile petrecute la umbra bisericii Sf. Atanasie.

Acuma, această „Alma Mater” își plânge pierderea unuia din iluștrii săi fii, care făcea parte dintr'un lung pomelnic de foști alumi, nu mai puțin iluștrii atât în câmpul științei cât și în acela al zelului apostolic, în Via Domnului. El făcea parte atât dintre cei dinăi, ca teolog apreciat, cât și dintre cei din urmă, ca mare episcop catolic.

Alipirea răposatului Mitropolit față de Seauul apostolic și deosebita bunăvoință paternă arătată de S. Părinte Piu XI față de el, este un adevărat motiv de mândrie pentru Pont Col. grec. De fapt, el a fost stâlp de apărare a Bisericii Române Unite în împrejurările grele cari s'au abătut asupra ei dela întregirea regatului.

Pentru acest motiv, cu sufletele pline de admirație, atât superiorii cât și alumnii l-au comemorat printr'o liturgie intimă servită pentru sufletul său, în speranța că și în cer va continua să iubească Colegiul precum l-a iubit pe pământ.

Zarvă mare în Europa

Germania a introdus serviciul militar general și obligator — Tratatul de pace au fost călcate în picioare

În ultima zi a săptămânii care a trecut, Germania a anunțat țările cari au semnat tratatul de pace dela Versailles, că a introdus serviciul militar general și obligator.

Amintim că prin tratatul de pace, Germaniei i-s'a pus frâu la înarmări. Ea nu putea să țină decât un anumit număr de soldați, și nu se putea folosi decât de anumite arme. În săptămâna trecută, însă Germania a adus o lege care calcă în picioare tratatele de pace, chemând sub arme atâția soldați câți va crede de bine. Lucrurile s'au petrecut astfel:

Hitler care era în concediu, s'a întors la Berlin. A început imediat să se sfătuiască împreună cu ceilalți miniștri, și încă în decursul zilei de sâmbătă s'a votat o lege în care serviciul militar e declarat obligator, urmând ca armata să se compună, în timp de pace, din 12 corpuri, adică 36 de divizii.

Guvernul a făcut apoi o proclamație lungă, adresată țării, în care spune ce l-a îndemnat ca să facă această lege. Poporul german a primit cu bucurie mare această proclamație.

Ce zic celelalte țări

După ce s'a dat proclamația către țară, ministrul propagandei a chemat pe gazetarii străini și i-a anunțat și pe ei. A trimis apoi textul legii și proclamația și altor țări, ca Franța și Anglia. Au fost înștiințați apoi toți miniștrii dela Berlin cari reprezintă țările cari au semnat tratatele de pace.

Această știre a produs în toate țările zarvă mare. Miniștrii țin sfaturi peste sfaturi cum să facă, ce să răspundă Germaniei.

Căci lucru nu e de loc ușor, ba dimpotrivă e foarte greu. Căci dacă nu se vor lua măsuri împotriva Germaniei, pentru călcarea tratatelor de pace în acest punct, mâine-poimâine va veni și-l va călca și în alt punct. Iar lumea dacă va vedea că nu se iau măsuri împotriva acestei călcări, își va pierde încrederea în tratatele de pace.

Iar dacă o fi să se ia măsuri, singura măsură mulțumitoare ar fi ca Germania să fie silită să șteargă tot ce a făcut, care măsură ar trebui luată mâna'n mână de toate popoarele, ca să-i treacă oricui pofta de vreo încăerare.

Ce vor face, ce vor răspunde celelalte țări, vom vedea.

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Guvernul țării la stat cu perfecții și primarii

La sfârșitul săptămânii trecute, s'a ținut la București, la președinția consiliului de miniștri, conferința prefectilor și a primarilor din țară.

D. primministru *Tătărăscu* a spus cu acest prilej celor de față, să lucreze mai departe, în liniște, așa cum au început, și i-a asigurat că vor avea răgazul de lipsă să înfaptuiască tot ce au de gând să facă pentru țară.

D. ministru *Inculeț* a dat apoi instrucțiuni cum să se alcătuiască bugetele comunale și județene.

D. dr. *Costinescu*, ministrul sănătății, a arătat în ce stare jalnică se află țara din punct de vedere sanitar. Jumătate din numărul copiilor ce se nasc, — a spus Dsa, — mor până nu ajung la școală. Iar dintre cei ce trăiesc, jumătate sunt respioși la recrutare, deoarece nu sunt în stare să facă serviciul militar. Pentru îndreptarea răului, d. ministru a cerut prefectilor și primarilor, să se îngrijească de o bună administrație, ajutând astfel statul care a dăruit pentru acest scop 600 milioane Lei.

D. *V. P. Sassu*, ministrul agriculturii, s'a ocupat apoi de ofensiva agricolă, de propaganda agricolă pe care o face guvernul, cerând prefectilor și primarilor să-și pună toate puterile ca ea să reușască. Dsa a lăudat pentru eforturile pe cari le fac în ale agriculturii, următoarele județe: Tighina, Hotin, Lăpușna, Ilfov și Prahova.

Viitoarea conferință s'a stabilit pentru luna Mai, la Chișinău.

Ce-i mai nou în Sfatul Țării

Intr'o ședință a sa din săptămâna trecută, Camera a votat prelungirea stării de asediu și a cenzurii. Această prelungire, a prilejuit o ședință cum nu se întâmplă des la Cameră. Au luat cuvântul cei mai de seamă deputați.

D. *Iuliu Maniu* a ținut cu acest prilej un lung discurs. Dsa s'a arătat dela început împotriva prelungii stării de asediu și a cenzurii, spunând că numai libertatea dă roade mulțumitoare pentru țară.

D. Maniu a fost ascultat cu atenție de către deputați, fiind întrerupt însă de dnii primministru *Tătărăscu*, subsecretar de stat *Titeanu*, *Oct. Goga* și *Gr. Iulian*. Dsa a trebuit să răspundă tuturor, și cu acest prilej a venit iarăși vorba despre restaurație, (adică despre felul cum a venit Majestatea Sa Regele

în țară, ocupându-și tronul) asupra reia d. Maniu făcuse un memoriu care cenzura n'a permis să-l publice.

Impotriva prelungirii stării de asediu au mai vorbit și alți deputați, toate acestea Camera a votat această prelungire.

A venit apoi în discuție raportul pe care dl deputat *Bentoiu* l-a făcut asupra afacerii „Skoda“. Raportul discută încă și acum, și încă nu poate ști când se va sfârși.

D. deputat *Radu Lascu* (georgian) înștiințat guvernul că Bulgarii se poartă foarte rău cu Românii aflați în Bulgaria, și a cerut ca să se ia măsuri îndreptare.

Senatul a votat proiectul de lege penal, (adică legea, după care se pedepsesc de aici înainte fărădelegile în țara noastră, o lege la care se lucrează dela începutul României Mari) și așteaptă legi mai mari ca să-l înfrunțească. În lipsa legilor, se fac comunicări și interpelări. Într'una din ședințe, d. general *Angelescu*, ministru al apărării naționale, a trebuit să răspundă unei întrebări în legătură cu armata. Cu acest prilej, d. *Iorgu* ridicat glasul pentru apărarea ordonamentelor, spunând dlui ministru că s'au fost recrutați copiii țării pentru slugi și pentru a fi palmuți de cuibășii nervoase.

Având în vedere că mai sunt multe legi de votat, s'a prelungit sesiunea parlamentară.

Se rup, ori nu se rup

Partidul național-țărănesc se frământă mereu. D. *Vaida-Voevod* își susține departe vederile sale, cari, după cum se vede, nu se potrivesc cu acele ale conducătorului partidului.

Duminea trecută d. *Vaida* a fost în Oradea. Și aici a vorbit despre felul cum dsa înțelege să fie condusă țara noastră.

Se vorbește de o ruptură ce se produce în partidul național-țărănesc. Din un ziar din Capitală, d. *Vaida* ar intenționa un partid nou. În unele părți, spune el, lași ziar, s'au și format organizațiile noului partid.

Cu toate acestea, conducerea partidului se pare că vrea să amâne lucrurile lăsându-l pe d. *Vaida* în pace. Așa că acesta își continuă drumul său, spunând că e pe drumul partidului.

Se va ținea însă în curând comitetul regional ardelean al partidului, și va avea loc congresul general. Cu acel prilej, se va alege unul din brânză, lucrurile se vor lămurii într'un fel sau altul.

Situația capitalei jud. Târnava

Ce a hotărât d. primministru

În sâmbăta trecută, s'a ținut la Târnava o adunare politică. Liberalii din județ și-au aranjat anumite socoteli lăuntrice în familie.

Cu acest prilej, s'a discutat și situația capitalei jud. Tr. Mică, despre care tot mai spun și mai cred că încă nu s'au lămurit. Am vorbit după ședință cu un membru al partidului, care mi-a spus următoarele:

Un fruntaș al partidului, a adăugat cunoștința tuturor părerea dlui prim

ministru în această chestiune, care a spus răspicat: Eu sunt continuatorul politicii lui Ionel Brătianu. El a votat legea prin care Blajul e numit capitală de județ, eu nu stric această lege. De altfel — a spus d. primministru, Blajul și Diciosânmărtinul sunt două orașele deopotrivă de mari. Unul românesc, celălalt minoritar. Cel dintâi având în sprijinul său și un alt motiv, care nu mai trebuie spus, îl știe toată lumea.

Tot acel membru al partidului mi-a spus că după cât se știe, d. ministru de interne s'a și gândit cum să aranjeze localul prefecturii din Diciosânmărtin: Probabil va muta acolo o școală militară de jandarmerie.

Prin cuvintele răspicite ale dlui primministru, credem că s'au pus capăt unor îndoieli de până acum.

Ce se mai petrece în Grecia

Guvernul grec a ieșit învingător din revoluția care a încăerat pe frații vreo 11 zile. Partizanii lui Venizelos au fost înfrânți, parte din ei au fugit în străinătate, parte s'au supus autorităților grecești.

Generalul Kamenos, conducătorul răsculaților, a fugit în Bulgaria unde acum zace bolnav. Venizelos a plecat spre insula Rhodos, din Marea Adriatică, de unde va pleca, pentru multă vreme, în Franța.

Unui gazetar, care i-a cerut să-i vorbească, Venizelos i-a spus următoarele:

Revoluția a izbucnit din motivul că guvernul dădea frâu tot mai liber acelor cari voiau ca în fruntea țării să fie un rege.

Iar eu — a spus Venizelos — m'am așezat în fruntea răsculaților deoarece am auzit că guvernul a calcat în picioare și a suspendat constituția, legea fundamentală a țării.

A mai spus apoi că revoluția de aceea a dat greș, deoarece răsculații n'aveau muniții, și în al doilea rând, din motivul că generalul Plastiras, care voia să conducă pe răsculați, a fost împiedecat de a veni în Grecia.

În țară, guvernul a început cu pelepsele. Din 18 a acestei luni, curțile marțiale au început condamnările, și se pare că vor fi mulți aceia cari vor fi pedepsiți cu moartea. Venizelos încă va fi judecat, natural, în lipsă. Deocamdată, i-s'a luat toată averea, foarte mare, pe care o avea în Grecia.

Unii ofițeri n'au mai așteptat pe deapsa. S'au împușcat ei, de bună voie. Tot câștigul acestei încăerări, l-au tras vreo câțiva căpitani, cari pentru bravura lor din timpul revoluției, au fost făcuți generali. Slab câștig pe lângă ce a pierdut țara.

La o ședință a „Agru“-lui din Oieșdea

„Agru“-l din comuna Oieșdea, (jud. Alba) a ținut în duminica trecută o frumoasă ședință.

Înainte de masă, în timpul liturghiei, credincioșii s'au cuminecat, în mare număr, toți cu gândul ca Dumnezeu să odihnească sufletul răposatului Mitropolit Vasile Suciu. Amintim că tot pentru acest scop s'a slujit, încă în una din duminicile trecute, un parastas, datorită

păr. Ioan Coman și credincioșilor: Crișan Partente, Popa Ieronim, Fleșer Partente, Crișan Cornel și Ioan Pădurean.

Ședința „Agru“-lui s'a ținut după masă, în sala școlii, ticălită de mulțimea credincioșilor. Ședința a fost deschisă de președintele asociației, d. Reff Silviu, după care păr. Ioan Coman a prezentat ascultătorilor pe păr. P. A. Merckx, profesor la liceul de fete din Blaj, chemat anume să vorbească credincioșilor, membrii ai „Agru“-lui din Oieșdea.

Păr. Merckx a vorbit despre P. C. F. Marie, despre felul cum ea s'a arătat cătorva copii într'un sat din Belgia numit Baneaux (Bano). A vorbit trei sferturi de oră, ascultat cu multă atenție și admirație de cei din sală.

S'a desfășurat apoi un program compus din cântări și declamări ale elevilor de școală, sub conducerea dlui inv. Popescu.

După ședință, s'a făcut în biserică o sf. slujbă, la care au cântat mai multe învățătoare, foste eleve ale Blajului.

Păr. conferențiar a putut părăsi comuna abia după ce s'a inserat, lăsând întipărită în mintea credincioșilor din Oieșdea amintirea unei zile petrecute după gândul și voința Domnului.

Cum să cruțăm?

Am zis că prin cruțare ajungem la bunăstare. Dară ce va să zică această „cruțare“? A cruța nu înseamnă a ne lipsi pe noi înșine și pe cei mai de aproape ai noștri de cele de lipsă; aceasta ar fi zgăresenie. Nu înseamnă ați aduna bani peste bani, și avere peste avere; aceasta ar fi iubire de argint. A fi cruțător înseamnă a te folosi de ori și ce prilej pentru a pune la o parte bani albi pentru zile negre.

Patejurile acestea de a cruța ași vrea să vi le arăt în aceasta a doua parte a cărții mele, dară, ea să le înșir pe toate, îmi este cu neputință; vă înșir însă unele dintre cele mai însemnate, dându-le numirea de „regulă“.

REGULA 1

Dacă vrei să cruți, păstrează cu toată puterea cece ai

*Au plecat odată câțiva după milă
Ca să strângă zestre pentru o copilă,
Care prea săracă era și sărmană,
Și să o mărite își făceau pomand.
Umblând dar ei astfel prin case a cere
La oameni mai nobili și mai cu avere,
Intră 'ntr'o curte, unde nimeriră
Ocdri, ceartă, gură'n, care auziră
Că stăpânul casei un bănuș pierduse.
Și slugile toate de el erau puse,
Unii așternutul scuturau din case,
Alții cerneau praful care-l măturase,
Alții iar prin curtea cea mare cât hanul,
Curuiau gunoiul să-i găsească banul.
Văzând ei aceasta, prea mult se mirară,
Și-au zis intru sine că'n zadar intrară,
Și neagră sau albă fără să-i vorbească
Deteră să plece Valși să năzuiască.
Dar el cum îi vede că'nzadar porniră,
Chicamă să-i întrebe, pentru ce veniră?
Ei sta'n chibzuire, cum să-i pomenească,
Văzându-i scumpetca, să nu-i ocdească.
Dar el tot zorindu-i, i-au spus cam de silă
Că strâng să'nzestreze p'o fată cu milă.
El cum îi aude, nu-i lasă să iasă,
Li chiamă îndată cu cinste în casă,
Intră'n cercetare ce-au strîns pân'acuma?
Cât mai trebuiește să plinească suma?
Și spuindu-i, scoase punga lui îndată
Și'nzestră pe fată cu sumă'nsemnată,
Zicând: — „Nu vă pară lucru de mirare*

*Că fac pentru un ban atâtă cătare;
De n'ași fi fost astfel, cu bună'ngrijire,
Să-mi păstrez averea cu nerisipire,
N'ași fi avut astăzi nici chiar pentru mine,
Necum s'am prisosuri să fac cuiva bine.
Ei, plecând pe poartă, destul se mirară
De așa vedere ciudată și rară.
Deși unul zise din minte pușind,
Că, „scump la țărățe, ieștin la fâindă“.*

(Anton Panu: Povestea vorbii)

Altă dată un domn își căuta calfa în prăvălie, 50 de inși se imbiau la acest post. Dară dintre cei mulți el își alegea iute pe unul. „Mi-ar plăcea să-mi spună“, zise un prieten al său, „pentru ce l-ai ales tocmai pe acesta? Nimic n'a pus o vorbă bună pentru el și tu totuși pe acesta-l alegi?“ „Te'nșeli, dragă prietene“, răspunse domnul, „vorba bună îi sunt faptele. Când intrase înăuntru, ghetele îi erau curățite, și închise ușa cu mare băgare de seamă și fără zgomot: aceasta dovedește că este om rădănit. După el intră un om mai vechiu de zile și cam slab, îi făcuse loc și-l imbie cu seacă: semn că este prevăzător. Își luă pălăria din cap, îndată ce intrase, și apoi răspunse scurt și pe înțeles la toate întrebările mele: un semn de politețe. Cartea, pe care cu voia o scăpasem, o ridică îndată și o așeză pe masă, pe când ceilalți toți se împiedecă de ea, ceea ce dovedește că este luător aminte și îngrijitor. Așteptă cu îndelungă răbdare până îi venise rândul și nu se indesea ea ceilalți, de unde se vede că este modest. Vorbind cu el, am băgat de seamă că hainele îi sunt curate și bine îngrijite, părul rădănit, iară dinții curăți. Scriindu-și numele, am văzut că mâinile îi sunt curate și nu murdare, ca ale unui tânăr chipeș de altfel, de lângă el. Nu sunt aceste bogate „vorbe bune“ și scrisori de recomandatie? Eu, cel puțin, așa cred că nu mă înșel în judecata mea, și în cece văd eu cu ochii mei, numai timp de 10 minute, mai mult mă încred, decât în vorbele bune spuse de alții ori în scrisorile de recomandatie.

Să ne păstrăm așadar biata de avere ce o avem și să n'o prăpădim, ci să fim băgători de seamă la toate mimcurile. Românul dacă vede o bucată de pâine pe jos, nu o calcă în picioare, căci ține de mare păcat a călca în picioare darul lui Dumnezeu; astfel trebuie să purcedem și în alte lucruri folositoare oamenilor și animalelor: cu albituri și cu vestiminte, cu rămășițe de haine și de mâncări, cu lemne și cu cărbuni, cu uneltele de casă și de afară, cu mâncarea și cu beutura, aducându-ne aminte de cuvintele domnului: „Strângeți sfărmaturile cari au rămas, ca să nu piară ceva“ (Ioan 6, 12), prin cari se îndeamnă la cruțare, la păstrarea averii. Uitați-vă la câte unii, cât de puțin grijesc de hainele, de mobilele și de uneltele lor. Abia îmbracă niște haine noi, purtându-le 2—3 zile și le fac nimica, murdărindu-le ori chiar rupându-le.

(Va urma)

L-a făcut nebun cu puterea. În jud. Soroca s'a întâmplat un lucru de tot ciudat. Un doctor a cerut parchetului, încă acum sunt cinci ani, ca să ducă la casa de nebuni pe un anumit domn, despre care doctorul spunea că e nebun deabinelea. Ceeace s'a și întâmplat, omul nostru fiind dus la spital. Acum câțiva timp, doctorul a fost mutat. Cât ce a plecat el de acolo, omul cu pricina a fost lăsat liber. Iată că doctorul cu pricina a venit iar la spital, și omul nostru iar a fost dus la casa de nebuni. Nevasta lui a făcut plânsoare, arătând că soțul său e pe deplin sănătos și că e ținut în spital numai că așa vrea doctorul. În urma plânsoarii, bărbatul ei va fi vizitat de alți doctori cari vor constata dacă e nebun sau nu.

Căsătorie. Dsoara *Silvia Cenan* din *Urca* și dl *Păculea Aurel*, plutonier, șeful postului din *Valea Ierli*, anunță tuturor pretinilor și cunoscuților căsătoria lor religioasă, care a avut loc la biserica gr. cat. din *Turda*, în ziua de 10. Martie a. c.

Spor de impozite pe clădirile noi. Ca să câștige 4—5 miliarde Lei, guvernul introduce tot felul de impozite noi. Intre altele și impozitul de 3% din valoarea clădirii pe clădirile noi, pe când până acum acest impozit nu era decât de 1%. Cine-și va zidi deci casă nouă în forma aceasta?

Se scumpește zahărul. Guvernul pune un impozit de 4 Lei pe kilogramul de zahăr. Acest impozit nou va scumpi zahărul cu 4 Lei la kilogram, ceea ce este mult pentru oamenii necăjiți și săraci. Câți copii și câți bătrâni, pentru cari zahărul este un nutremânt de foarte mare însemnătate, nu vor slăbi din pricina aceasta? Pentru ce nu trage guvernul din salariile ofițerilor și a judecătorilor suma aceasta, că ei sunt singurii funcționari din ale căror salarii nu s'a tras nimica, după cum a hotărât guvernul național-țărănist care a făcut atunci o nedreptate strigătoare la cer, făcând ca statul să le fie unora mumă iară altora ciură. Ar fi de unde să tragă guvernul, ca să acopere această sumă, însă, bagseamă, îi prea cruță pe unii, ca să-i nenorocască pe alții.

O măsură bună. Guvernul francez a luat următoarea hotărâre: Orice soldat care se eliberează din armată și în timp de o lună nu capătă de lucru, se poate întoarce iarăși la armată, care îi va primi ca reangajat. Iată o măsură care va scăpa pe mulți tineri, căci sunt mulți aceia cari scăpând dela armată, ajung pradă sărăciei căci neprimind de lucru.

Sămănați în și cânepă. Ministerul agriculturii îndeamnă pe toți cei cari cultivă pământul să cultive în, cânepă și bumbac, barem atâta de cât are lipsă fiecare pentru trebuințele lui. S'a constatat de fapt că prea mulți bani se dau la oraș pe cartoane scumpe, cari de multeori sunt și slabe, în loc ca să se întrebuițeze cât se poate de mult lucrurile făcute din în și cânepă cari costă mult mai puțin.

S'a operat singur. Prostia asta a făcut-o un locuitor din jud. *Lăpușna*. El adevărat suferea de apendicită, și ce-l trece prin gând? Se duce la oraș, cumpără un briciu, ascuțit bine, vine acasă și se operează singur. S'a întâmplat însă, ceea ce era de așteptat, omul nostru s'a îmbolnăvit mai greu și acum e pe moarte.

Toată lumea restrânge cheltuielile. Trăim vremuri când trebuie să strângem bazele pungii. Așa fac particularii, așa fac și țările. În alte timpuri, o țară aducea din altă țară ce-i trebuia și cât îi trebuia. Astăzi fiecare caută să aducă din străinătate cât mai puțin, căci banul care trece granița se face ban străin. Mai nou cetim că Germania a oprit de a se mai aduce benzină din alte țări. Cum? A spus așa acelora cari au mașinării și auto-

mobile: Mănați-le cu electricitate, și atunci veți plăti dare mai puțină. Ce-l ce vor întrebuița mai departe benzină vor plăti dare mai mare. Și cei ce au mașinării întrebuițează electricitate, rămânând banul în buzunarul lor, și astfel într'al statului.

Țara crimelor și a fărădelegilor este țară îndoiată America, mai bine zis Statele Unite Nordamericane. În anul 1933 acest stat a cheltuit 13 miliarde dolari pentru urmărirea, închiderea și omorirea răufăcătorilor, iară marii comercianți au dat 15 milioane dolari la hoții cari îi amenințau cu omorul dacă nu le dau atâția și atâția bani. În acel an s'au întâmplat acolo 12 mii omoruri, 300 necinstiri de fete, 100 de mii de atacuri la drumul mare și acasă, 50 de mii de răpiri și 30 de mii de furturi. Poliția susține că 12 mii de ucigași se mai plimbă încă liberi prin țară și că 400 000 de oameni trăiesc acolo numai din hoții. Dacă statul ar jertfi mai mult pe biserici și pe învățătura religioasă, poate ar cheltui mai puțin pe hoși și ucigași.

Un oraș a fost jefuit de cinci sute de bandiți. În China, țara cea îndepărtată dela răsăritul Asiei, a fost jefuit un oraș întreg. Cinci sute de bandiți au făurit un plan, ca'n timp de războiu, și au intrat în oraș. Ei au jefuit toate magazinele și multe locuințe particulare. În același timp au aprins multe locuințe. Armata și poliția n'au putut să oprească pe bandiți dela jaf. În timpul încăierării au murit vreo sută de persoane.

În Franța s'a prelungit serviciul militar. Spre sfârșitul săptămânii trecute, Camera franceză a votat o lege prin care se prelungeste durata serviciului militar. Fiecare soldat va trebui să stea în slujba armatei timp de doi ani. Votarea acestei legi a stârnit în Franța mari frământări politice.

Un copil moare de foame. O femeie din apropierea *Buzăului* s'a dus la oraș ca să-și caute de lucru căci nu avea cu ce trăi. Cum avea un copil mic, nimeni n'a primit-o în slujbă. S'a adresat atunci poliției s'o ajute, căci nu primește de lucru. Pe când aștepta rezultatul cererii în cancelaria poliției, copilul

a murit lângă ea. Doftorii cari au socotit cerceteze copilul, au declarat că a murit de foame.

A fost condamnat la cinci ani închisoare pentru că n'a voit să depona jurământul. Soldatul *Naghi Dumitru* își făcea serviciul militar la *București*, condamnat la 5 ani închisoare și una mii amendă, pentru că n'a voit să depona jurământul cuvenit.

Cel mai vechi plug din lume anunță din *Germania* că cel mai vechi plug din lume, de care se știe, se găsește în muzeu într'un oraș german. Acest plug are o vechime de șapte mii de ani, și a fost găsit între nește straturi de cărbune, din apropierea orașului *Aurich*.

S'a întors din Italia unde a fost luat prizonier acum sunt 17 ani locuitor din com. *Sanmarghita*, jud. *Soroca*. Acest om a fost făcut prizonier de către italieni, și acum sunt 17 ani, la *Plave*. De atunci el a stat în *Italia*, de unde s'a reîntors săptămânii trecute. Drumul lung de 3800 km. l-a făcut jos.

† Ernest Armeanca profesor de bibliotecar la biblioteca universității din *București* s'a stins, după lungi și grele suferințe, în ziua de 16 Martie, în al 38-lea an al vieții și a fost înmormântat în ziua de 18 Martie după ritoarea române unite, în cimitirul orașului. El a lăsat o mamă văduvă, frați, surori, cumnate și multe țime de prieteni cari l-au prețuit și iubi. Tatăl său posatul era de naștere din orașul de *Săcărâmbu*, dintr'o familie de vechi minei, prin hărnicie și alese studii făcute în *Paris* și *Aiurea*, și-a câștigat o foarte prețioasă învățătură. Avea și o peană isteată și plină de talenți, crând la numeroase ziare și reviste românești și câștigându-și un nume de bun și scriitor. Cititorii noștri își aduc amintea că lăudat în gazeta noastră scrierea sa despre *rohia română unită din Săcărâmbu*. Marele său că o boală grea și neiertătoare îi rodea de ani la rădăcina vieții. Prin moartea sa a pierdut un condeiu dintre cei mai harnice și mai pline de dar.

Fie-i partea cu dreptii!

Armata bolșevică

Chipul nostru ne înfățișează o fotografie interesantă despre armata bolșevică. Grafia a fost luată în fața palatului *Kremlin* din *Moscova*, palatul în care locuiau împărații rusești de pe vremuri. Armata roșie este, după cum se vede, foarte bine echipată și disciplinată.

A murit un om cu suflet mare

A murit, la sfârșitul săptămânii trecute, **Pavel Brădășanu**, un bătrân de 78 de ani, senator de drept, fruntaș al partidului național-tărănesc, și mai presus de toate un om cu un suflet mare.

Dela vârsta de 25 de ani a fost ales mereu în casa țării, când deputat, când senator, și în slujba acestora l-a și găsit moartea.

Despre sufletul său mare e destul să amintim următoarele două fapte: În 1905 a împroprietărit, el de bună voie, pe țărani, pe o moșie a sa de 7 mii de pogoane. Iar când parlamentul țării a votat la Iași împroprietărirea, el a fost între cei dintâi cari a susținut-o.

În timpul războiului, el se afla la Paris. Acolo a cheltuit toți banii, ba a pus zalog imobilele și cerceii nevastei sale, ca să ajute acelor cari luptau pentru România.

Avea mare stimă pentru oamenii mari, în deosebi pentru **Tak: Ionescu** și pentru **Iuliu Maniu**.

Pentru serviciile pe cari el le-a adus țării sale, guvernul i-a făcut, marșia trecută fuzionării naționale.

Școală țărănească la Blaj

Despărțământul Blaj al „Astrei” a trimis Cercurilor Culturale de prin comune următorul anunț:

Asociația „Astra”, în năzuințele ei de-a contribui într-o măsură cât mai largă la culturalizarea satelor noastre, în anii din urmă a luat în programul său înființarea unor „Școli superioare țărănești” al căror scop este crearea prin comune a unor agenți ai culturii, chiar din sânul poporului. Acești agenți au menirea ca, după absolvirea școlii superioare țărănești, să rămână și pe mai departe în comunele lor, și prin aplicarea cunoștințelor ce le vor câștiga, să devină pildă vie pentru consătenii în mijlocul cărora trăiesc și organe de legătură între asociațiile de cultură și popor.

Despărțământul nostru a deschis în anul trecut prima Școală de acest fel care a reușit peste toate așteptările. În anul acesta încă dorim să deschidem o asemenea școală în centrul despărțământului județean Târnava Mică, la Blaj, cu concursul profesorilor și al altor oameni de bine de aici. Școala ar urma să se deschidă la o dată pe care vom fixa-o mai târziu (în timp potrivit și pentru plugari și pentru școală) pe o durată de 3—4 săptămâni. În acest scop vom înscrie ca ascultători ai școlii țărani-gospodari între 28—40 de ani, oameni însurați și cu rosturi întemelte (proprietari de pământ) cari nu râvnesc să umble după slujbe la oraș, ci vor fi conduși numai de dorul de-a câștiga cunoștințe practice în toate domeniile cari interesează poporul și se vor întoarce la rosturile lor din sat, ca să fie folosiți și pildă pentru alții.

Școala va avea în program:

1. Cunoștințe de agricultură modernă;
2. Pomicultură;
3. Stupărit;
4. Creșterea vitelor și valorizarea produselor;
5. Asociații economice;
6. Cunoașterea legilor și așezămintelor de stat;
7. Organizația culturală a satelor;
8. Cunoștințe generale de istorie, geografie și civilizație;
9. Higienă și educație fizică;
10. Cărți pentru cântece bisericesti și lumești. Bineînțeles, școala se va îngriji ca ascultătorii ei să albe și conferințe religioase în duminică și sărbători pentru întărirea simțământului lor religios.

În celea 3—4 săptămâni ascultătorii acestor cursuri vor avea *locuință și hrană gratuită*. Ei nu vor avea alte cheltuieli decât spe-

In grădinița cu flori

— Busuiocul —

Nu este grădinița cu flori, din care să lipsească busuiocul. Este floarea cea mai iubită a sătenilor. Se crede despre ea, că aduce noroc la casă. De aceea se și cultivă foarte mult.

Busuiocul nu e de pe la noi. A fost adus din India și China. Azi se găsește în toate părțile, având aproape aceeași numire. Noi îi zicem și Bosioc și Busioc. Sârbii îi zic ca și noi Bosiok. Macedonenii îl numesc Bizilioc și Vășileac, tot asemenea îl numesc și bulgarii, Basiljok.

Busuiocul are rădăcina firoasă; tulpină crengurită, păroasă și în patru dungi; frunze lucitoare și de un verde frumos; flori mici, de culoare albă sau trandafirie.

Sunt mai multe feluri de busuioc. Mai cunoscute sunt: busuiocul cu frunze netede și florile albe, și busuiocul cu frunze crețe și florile trandafirii.

Sămânțele de busuioc sunt negre. Se samănă primăvara, în lădițe. Când are 4—6 frunze se sădește în stratul din grădinița cu flori.

Busuiocul se cultivă pentru mirosul plăcut al frunzelor și florilor. Acest miros îl păstrează chiar și după ce s'a uscat. Credința oamenilor este, că busuiocul miroasă frumos, dacă se samănă înainte de răsăritul soarelui.

Mai demult, busuiocul, se întrebuinta și ca plantă de leac. Azi nu se mai întrebuintează. Se scoate, totuși din frunzele lui un ulei foarte mirositor.

Femeile știutoare folosesc busuiocul

sele de drum la Blaj și îndărăt. Tot ei vor avea să se îngrijească și de schimburile necesare, precum și de rufăria pentru pat. La sfârșitul școlii ascultătorii silitori și distinși vor primi premii necesare gospodăriei lor din sat, unelte economice etc.

Dorind să avem și din comuna DV. un asemenea țaran la școală, eventual chiar doi, Vă rugăm, să binevoiți a cerceta: cine s'ar afla să se deplaseze la Blaj, pe 3—4 săptămâni, în condițiunile de mai sus? Poate fi vorba numai de oameni serloși, așezați, nevicloși, cari dacă se înscriu, trebuie să și ia angajamentul că vor observa întru toate rândurile școlii și ascultă de conducătorii ei.

În caz că aflați asemenea persoană, Vă rugăm să ne comunicați numele, pronumele, vârsta, comuna de unde este și ce școală are? (Câte clase primare?) Iar despre începerea școlii și alte informațiuni necesare, în caz că va putea fi primit, Veți fi avizat tot Domnia Voastră.

Așteptând răspunsul în cel mult 10 zile dela primirea prezentei, Vă salutăm.

Președinte

A. Lupeanu-Molin

Secretar

Dr. Cor. Suclu

cul în farmecele de dragoste. Se și socoțește busuiocul ca un semn al dragostei.

Fetele mari, rup o crenguță de busuioc din mănunchiul cu care preotul pe la Bobotează stropește casa cu aghiasmă și o păstrează ca un semn al dragostei.

Când fetele merg la joc, iau și câteva fire de busuioc. Mamele parfumează cămășile flăcăilor cu busuioc pentru ca să fie mai dragostoși.

Cântecele de dragoste încă încep cu frunză de busuioc. Busuiocul, se crede, că are și menire fermecătoare.

»Nu-ți pune peană de brad

»Că te duci bad'e'n Orlat;

»Că-ți pune de busuioc,

»Că te duci în mare foc,

»Sămănai tot busuioc,

»Răsări țale și foc.

»Floricea de busuioc,

»Ce oprește mândra'n loc.

Busuioc se pune și la capul mortului, iar pe morminte, pe lângă alte flori, se samănă și busuioc.

Se crede că busuiocul este și o floare sfințită. De aceea, preotul folosește mănunchiu de busuioc, când stropește cu aghiasmă, iar femeile pun busuioc ca podoabă pe la icoane.

Într-o poveste se spune, că atunci când s'a aflat crucea pe care a fost răstignit Domnul Hristos, s'a știut că aceea e crucea cea adevărată așa, că au atins de ea un buchet de busuioc uscat și acesta numaidecât a înverzit.

În zicătorile românești încă adeseori vine înainte busuiocul.

„A drege busuiocul cuiva”, se zice despre acela care caută să îndrepteze o treabă, după ce a supărat pe cineva cu vorba sau cu fapta.

Nu este floare mai înrădăcinată în credințele și obiceiurile oamenilor ca și busuiocul, de aceea o casă și o grădiniță cu flori, fără busuioc nici nu se poate închipui.

Ion Popu-Câmpeanu

Exportul nostru de vite în Răsărit

Legăturile noastre cu Răsăritul încep să ia din ce în ce o tot mai mare importanță. Aceasta se datorește faptului că țările din răsăritul Europei au nevoie tot mai mare de animale vii, cari sunt cerute foarte mult.

Dacă vom cerceta amănunțit numărul animalele vii cari iau calea răsăritului, vom vedea, că numărul lor crește din an în an, dar mai ales la începutul anului acestuia.

Animalele cumpărate de comercianți sunt îndreptate spre Constanța, de unde urmează să fie încărcate pe marile vapoare, cari le transportă în țările din Răsărit. Numărul vagoanelor încărcate zi de zi din țară, cari sosesc la Constanța este foarte mare, iar adăpostirea lor în grajdurile necesare se face foarte greu, din lipsa lor.

În acest scop s'a cerut Ministerului de agricultură, să facă grajdurile necesare pentru vitele cari așteaptă vapoarele spre încărcare, pentru exportul vitelor destinate în Răsărit.

Azi grajdurile existente în acest port sunt neincapătoare, deoarece față de anii trecuți, când anual se exporta 600—2000 capete de animale, azi această cifră este cu mult mai

mare, ajungând la 4—5000 de vite cornute lunar. Vitele acestea însă nu pot sta afară, până le vine rândul să fie exportate, ea slabesc. De aceea trebuie să facă Ministerul cât mai multe astfel de grajduri.

Țările în care s'au exportat animalele vii sunt, după cum ne arată un tablou al animalelor exportate în luna Ianuarie curent: Grecia, Palestina, Siria, Egiptul și insula Malta. Cercetând numărul animalelor, constatăm că în luna primă a anului 1935, au eșit din țară următoarele animale:

126 tauri, 2812 boi, 756 vaci, 553 junoci, 201 juninci, 11 viței, 87 bivoli și 29 bivolițe, la care se mai adaugă: 7847 oi, 80 barbesci, 171 porci, 4200 găini, 80 rațe și un câine.

După cum vedem din cifrele de mai sus, animalele noastre găsesc o bună primire, iar numărul lor ne arată o creștere continuă față de anii trecuți. Faptul ne îmbucură, deoarece exportul, bine și la timp făcut, ne asigură o bună prețuire a animalelor noastre.

Să sperăm că Dl. Ministru al Agriculturii va avea în vedere acest mare neajuns al lipsei de adăpost pentru animalele destinate exportului pe apă, prevăzând în bugetul anul 1935—1936 sumele necesare pentru facerea grajdurilor trebuincioase în acest scop.

În felul acesta, se deschid larg porțile pentru vinderea animalelor noastre de casă spre țările cari ne asigură o bună piață de desfacere.

Cumpărătorul bine servit aduce un câștig neprețuit!

Olimplu I. Barna

Porcul de rasa Jorckshir

Porcul Jorck, mare, vine din Anglia și este produsul unei bine reușite selecții (alegerea pentru prăsilă a porcilor celor mai frumoși) și încrucișări între porcul de baștină englez, neapolitan, chinez și portugalez. Astăzi rasa aceasta de porci este socotită ca cea mai bună, căci dacă este bine îngrijită și bine hrănită, răsplătește cum se cade pe crescătorul care s'a trudit cu el.

Dar cari sunt calitățile așa de mult laudate a acestei rase?

Crește foarte repede, la vârsta de 8 luni ajunge la 80—100 kgr. greutate. E blând și foarte spornic, deoarece față 8—14 purcei odată. Nu alege hrana. Ii place însă mai mult uruiala și lăturile decât grăunțele. Suferă binișor frigul, aceasta ne-o arată faptul că el trăește destul de bine și în Siberia.

Dacă are aceste însușiri bune, apoi și cere îngrijire. Mănâncă mult, chiar și în cazul când are o pășune bună de lucernă ori trifoi, trebuie să i-se dea și grăunțe. Cere neapărat un coteț uscat și curat fiindcă iubește mult curățenia. Fiind un animal cu părul rar, când n'are coteț destul de cald întrebunțează toată mâncarea pentru menținerea căldurii în corp și astfel nu se îngrașă.

Când cumpărați animalele de rasă și de prăsilă, apoi dacă vreți să aducă câștig, să vă răsplătească truda, atunci uitați-vă la următoarele: spinarea să fie lungă, dreaptă și cât se poate de orizontală (oabla). Corpul cilindric (rotund), fruntea lată. Râtul (nasul) drept și de mărime mijlocie. Înainte cu 15—20 ani nasul încovoiat era cerut ca semn al unei rase bună, astăzi însă este o scădere fiind că un porc cu nasul turtit răsuflă greu nu poate râma și pășuna.

Un porc de rasa Jorck trebuie să aibă ochi albaștrii. Ochii prea deschiși ori albi trebuie luați ca parte slabă, fiind un semn de scădere. Șolduri mari, picioare mijlocii.

Se cere ca părul să fie alb, luciu, mătășos, nu prea rar, iar pielea de culoare roză. Pielea porcului sănătos trebuie să fie asemănătoare cu cea a omului. Pielea albă, palidă, arată întotdeauna că porcul poartă o boală ascunsă ori că a stat numai în grajd și s'a făcut gingaș, moleșit și deci se poate îmbolnăvi ușor.

Ing. Agr. Victor Frâncu

Cei cari ne-au trimis bani pentru calendare în timpul din urmă și nu le-au primit, sunt anunțați pe această cale că nu mai avem calendare, iar banii i-am trecut în abonamentul gazetei.

Biserica Aninoasa. Primit 150 Lei. Rest încă Lei 340 până la 31 Dec. 1934.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Ilian Virgil, Cristofor Turcea, Dr. Alois Herciu, Carol Pascha, Iacob Gașpar, Nicolae Suci, Of. parohial Maier, Nagy Francisc, Constantin Manu, Ilie Păcurariu.

Câte 200 Lei: Caraba Vasile, Ioan Pop I. Vasile, Curatorul bisericii Bărdești, Petru Gorea, Sabău Iosif, Ștefan Popoviciu, George Miron.

Alte nume: Curean Simion 100; Constantin Galben 500; I. Rațiu 175; I. Dredețian 423; Nicolae Isac 300; Biserica Jidvei 50; Gh. Comes 50; Mateiu Toacă 270; Axente Ganga 100; Chiriță Dechi I. Ioan 225; Casina Română Reghin 300; Ilie Constantin 600; Traian Novac 915; Tipografia Serafică Săbăuani 180; Isidor Florea 105; Moisa Grigore 312; Cosor Nicolae 50; Persida Milin 100; Ioan Comes 75; Stan Dumitru 165; Liviu Truțașu 367

Redactor: IULIU MAIOR

Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de rând, s'au fâlit că sunt și dânșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani, nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Ioan D. Stejerou, Grid	dator	885
Petru I. Popa	>	885
Gavril Șinca, Câmpia	>	125
Emanoil Popa, Bandul de Câmpie	>	578
Vasile Oștilean I. Gligor, Ceanul deș.	>	108
Veronica Petean	>	825
George Iozon I. Ionaș	>	495
Gavrilă Andreica	>	150
Imre Mihai, Frumoasa	>	147
Bucur Ioan, Livezi	>	705
Gavril Olariu, Corbu	>	825
Filimon Suci, Cistelec	>	225
Florea Gherman, Dumbrava	>	822
Ioan Gabor, Voila	>	945
Gheorghe Ivan, Voila	>	945
Ioan Hațegan I. Vian, Mihalț	>	595
Aurel Arieșan, Țagul mare	>	645
Ioan Budelecan I. Achim, Țagul mare	>	495
Ioan Mărginean	>	915
Gherasim Gros	>	195

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre li vom da și pe mâna avocatului nostru.

Tipografia Seminarului Teologic gr-cat. Blaj

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 84—1934.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel priu aceasta publică ea în baza deciziei No. G. 1900—1934 a judecătoriei mixte Dumbrăveni în favoarea reclamantului Lang Cristian repr. priu avocatul Dr. Alexandru Vamoșiu din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 14479 Lei bani și acc. se fixează termen de licitație ziua 8 (opt) Aprilie 1935 orele 2 p. m. la locul în comuna Cergăul Mic No. 43 unde se vor vinde prin licitație publică judecătorească una batoză, 1 șură, 1 tractor și 1 butoiu fer în valoare de 15500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni, la 5 Martie 1935.

Portărel FLEPLEA
282 (1—1)

Publicațiune

Cu ziua de 1 Aprilie 1935 se închiriază casa fondului I. Roșu din Teiuș.

Reflecții să-și înainteze ofertele scris până la data de mai sus la Administrația Centrală Capitalară Blaj.

Administrația Centrală Capitalară
(281) 1—1

Teatru pentru săteni

1. CÂRLIG VINDE PE SURU, teatru tesc într'un act, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 4 persoane și scenă foarte simplă. Piesa e plină de haz și a fost jucată până acum în foarte multe părți. Prețul unei cărți 5 lei.

2. LEAC PENTRU MUERI, teatru popular în 2 acte, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 19 persoane, dintre care 5 mai principale. Scenă ușor de făcut și jucat mai întâi în comuna Unirea jud. Tulcea cu mare succes. Prețul 8 lei.

Teatru școlar

FETIȚA ORFANĂ, feerie muzicală în 3 acte de A. Melin, care s'a reprezentat de multe ori la Cluj, la Sibiu, Craiova, Blaj, Cluj, și în aproape toate orașele ardelenene și în Moldova și Dobrogea. Foarte mult plăcut și sătenilor. Până acum a fost reprezentat în sute de comune. Cântecurile din această frumoasă piesă le ține în minte copiii ani de rând.

Prețul unui exemplar (fără note muzicale) Lei 10.

Toate piesele de mai sus, se află de vânzare la

Librăria Seminarului din Blaj

La prețul fiecărei cărți, cerută separat prin postă, se adaugă și 2 lei pentru portul

STRASTNIC

care cuprinde rânduiala sfințită și dumnezeieștilor slujbe din Săptămâna Patimilor, acum în cea de-a treia oră tipărit cu litere străbune
legat 270

Se află de vânzare la

Librăria Seminarului, Blaj